

Syv og halvfjerdsindstyvende Møde.

Tirsdag den 1ste Marts 1892, Kl. 1.

Formanden (Høgsgård): Folketingsmændene for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen), 2den Valgkreds (N. Andersen), 1ste Valgkreds (Hedemann) og 6te Valgkreds (Højmark) have meddelt, at de agte her i Tinget at forelægge „Forslag til Lov om Meddelelse af Eneret til Anlæg og Drift af en Jærnbane fra Odense over Kerteminde til Dalby“.

Bed Folketingsmanden for Maribo Amts 3dje Valgkreds (Nielsen-Grøn) er modtaget et Andragende fra Udvalget angaaende Anlæg af en Havn ved Svendsminde om et rentefrit Laan.

Bed Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (L. Dinesen) er modtaget et Andragende fra Kjörsveløge N. C. Keiersen af København om Rejseunderstøttelse.

Disse Andragender ville blive tilfillede Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ligbrænding.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1840—52, Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 813—14).

Uden for Betænkningen var intet Endringsforslag stillet.

De stillede Endringsforslag samt Lovforslagets Paragraffer fattedes til Forhandling under et.

Ordføreren (N. S. Larsen): Vrede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at hele Udvalget er enigt om selve Sagen og de til Lovforslaget stillede Endringer. At man saaledes fra de forskelligste Sider har kunnet enes, hvad jo ikke hører til

Overdagsbegivenhederne her i Tinget, turde være et Bevis paa, at denne Sag er moden til en Afgørelse. De stillede Endringsforslag maa nærmest ses under Synspunktet Redaktionsændringer. Jeg skal kortelig nævne dem. Til § 1 foreslaar Udvalget at indsætte Ordene „paa nedennævnte Betingelser“, saa at Paragraffen kommer til at lyde saaledes: „Ligbrænding er paa nedennævnte Betingelser tilladt i dertil indrettede, af Justitsministeren godfendte Anstalter (Krematorier)“. Endringen tilsigter at fjerne enhver Tvivl om, at det kun er under Sagtagelse af Betingelserne i § 2 og følgende Paragraffer, at Ligbrænding maa finde Sted. Det er saaledes ikke Meningen, at de efterlevende have Ret til frit at vælge, om de ville begrave eller brænde den afdøde. Til § 2 foreslaas der tilføjet en Endring, hvorefter den omhandlede Tillendegivelse af, at vedkommende ønsker at brændes efter sin Død, kan affattes paa ustemplet Papir. Det stemmer med en Udtalelse fra Generaldirektoratet for Statteveæsenet af 1ste April 1886, i hvilken det paa given Anledning blev tillendegivet, at en Erklæring om, at man efter sin Død ønsker at blive brændt, ikke i Medfør af Stempelloven kan kræves affattet paa stemplet Papir. Til § 3 foreslaas tilføjet en Bestemmelse, som sigter til at fyldestgøre de mediko-legale Henhyn. Tilføjesen gaar ud paa, at der skal udstedes Dødsattest af vedkommende Embedslæge, og at denne Attest skal forevises Politiet, inden Ligbrændingen maa foregaa, og at Politiet skal meddele skriftlig Attest om, at der fra dets Side ikke er noget til Hinder for Ligbrændingen. Endelig foreslaas tilføjet en ny § 5, som gaar ud paa, at det ikke kan paalægges nogen af Folketkirkens gejstlige at forrette Jordpaakættelse eller foretage anden kirkelig Handling forud for eller i Anledning af Ligbrænding. Jeg udtalte allerede ved Sagens Forelæggelse og ved dens første Behandling, at Lovforslaget ikke tilsigter at øve Tvang til nogen Side, men at det burde være en fuldstændig fri Sag, om nogen vilde brændes efter sin Død eller begraves paa sædvanlig Maade, og at der ikke maatte øves Tvang mod de gejstlige til at medvirke ved en Ligbrænding. Endringsforslaget indfører saaledes ikke noget nyt, men gør tydeligere, hvad der i Forvejen var Lovforslagets Mening. Jeg kan ikke tænke mig, at der vil blive rejst nogen Indvending mod dette Forslag. Der er ganske vist en støjjuridisk Betragtning, som vil gøre gældende, at de gejstlige Embedsmænd ganske maa sættes i Klasse med verdslige Embedsmænd og ubetinget bør lyde de Ordre, som